

Via inteelt en inkruising met Belgisch witblauw streeft Rob Nieuwenhuis andere maatstaven na in het verbeterd roodbont

Oer-Hollands maar uitdagend niet standaard

Volgens eigen inzichten gaat Rob Nieuwenhuis voor een andere true type in het verbeterdroodbont. Inteelt en inkruisen schuwt hij daarbij niet. 'Ik wil een stier of koe fokken met baggerbont vel die extreem is in gewicht en extreem in luxevees.'

tekst Guy Nantier

In Zwolle liep het stiertje Arck (v. Chris) van Rob Nieuwenhuis uit Angerlo in de leeftijdsklasse verbeterd roodbonte stieren van één tot twee jaar achteraan. Maar daar maalt de fokker niet om. 'Arck werd vanwege overkoting laatste in de rij geplaatst. Op een keuring wil ik óf vooroplopen óf achteraan staan. Het midden is niet goed genoeg. Dat is standaard en ik wil niets standaard. Dat vind ik niet leuk', zegt Nieuwenhuis.

De Gelderse fokker geeft aan dat hij ooit zijn verbeterd roodbonten voor een keuring op zijn 'Belgisch witblauws' heeft geschoren. 'Om uitdagend en niet standaard te zijn', luidt het.

Groeien en kruisen

Wie in Angerlo met de familie Nieuwenhuis aan tafel gaat voor een fokkerijverhaal – vof Nieuwenhuis prijkt in de top-lijst 2011 voor exterieur met vier hooggepunte dieren – krijgt stevast drie mannen voor zich: opa Wim Nieuwenhuis (70), vader Rob Nieuwenhuis (42) en zootje Sten Nieuwenhuis (9). Drie generaties die het verleden, het heden en de toekomst van het verbeterdroodbont-fokbedrijf belichamen.

Voor de historie van het fokbedrijf moeten we uiteraard bij opa Wim zijn. Wim nam zelf het bedrijf van zijn vader over in 1981. Dat bestond, zoals veel bedrijven in die tijd, uit kleine aantallen: twintig zeugen en mestvarkens, driehonderd legkippen en acht stuks Maas-Rijn-IJssel (mrij)-vee, dat werd gemolken.

'Toen de melkquotering in zicht kwam, besloot ik de vleesrichting uit te gaan',

verhaalt Wim. 'Ik kocht piemontesezoogkoeien en fokte er Belgisch-witblauwbloed in. Ook in de eigen mrij-veestapel werd witblauw ingekruist om meer luxe-

vlees in de dieren te brengen.' De veestapel groeide zodoende tot 65 stuks zoogvee. Wim zette daarnaast een varkenshandel op.

Het pad van de gebruikskruising werd echter geleidelijk aan verlaten om met raszuivere verbeterd roodbonten verder te gaan. 'Terug naar de Hollandse "roots"', zo formuleert en verklaart Wim de omslag. Uit het verdere relaas blijkt dit van relatief korte duur te zijn geweest en was inkruising met witblauw opnieuw aan de orde. 'We waren in de raszuivere fokkerij te luxe gegaan, waardoor er te weinig massa overbleef. De koeien hier

De halfzussen via vader Viktor, Bea 1985 (l.) en Beatrix 1987 (r.), zijn het prototype verbeterd roodbont in Angerlo, zowel in kleur als in bouw

Sten, Jerk, Rob en Wim Nieuwenhuis

Het fokken van een standaard verbeterd roodbonte vindt de Gelderse fokker Rob Nieuwenhuis onvoldoende.

Activiteiten:	voedingsadviseur, mede-eigenaar voerfirma, boerenshop, fokkerij
Ras:	verbeterd roodbont
Aantal stuks:	30

haalden gemiddeld nog amper 450 kilogram geslacht gewicht op basis van een grasrantsoen en krachtvoeder. Dat is te weinig. Hoogtemaat maakt mij niets uit. Kilo's wel.'

Het bedrijf kent twee stammoeders: D. Inge G en Linda 1. 'De D staat voor dikke, Inge is de ware naam en de G staat voor Antonio G', luidt het uit de stamboom van de zoon Rob. 'Inge was een zwartbonte, een kruising tussen de Belgisch-witblauwstier Antonio G en een piemontesekoe. Vandaar de ietwat aparte naam.' Inge is de overgrootmoeder van de stier Turbo Lans G (Turbo x Donald van de Zeeduin). De baggerbonte Turbo Lans G kreeg van de stamboekinspecteur de excellentscore van negentig punten, werd reservekampioen in Zwolle in 2000 en verhuisde vervolgens naar het spermawinningsstation van KI De Toekomst voor een ki-carrière. Maar de spermaproductie bleek geen ongekend succes, zodat er maar weinig nakomelingen in het veld werden verwekt. Op het bedrijf van herkomst werd wel Opita T. Lans geboren. Rob Nieuwenhuis: 'De stier had potentieel. Opita is daar het bewijs van. Zij kreeg 88 punten voor algemeen voorkomen. De koe werd later preferent verklaard door het stamboek vanwege haar nafok die ook hoog scoorde voor exterieur.'

De andere stammoeder van het bedrijf luistert naar de meer eenvoudige naam

Linda 1. Deze Chareldochter werd ingepunt met 89 punten voor algemeen voorkomen. Haar bloed vinden we onder meer terug in de stamboom van de 88 puntenkoe Tess (v. Hendrik) en via vader Romario in de 86 puntenkoe Wendy. 'Ernstzoon Romario is nog Mister Toekomst geweest in Mariënheem in 2005. Ook onze stier Victor voert terug op Linda 1.' Victor (v. Carlo van het Veerhuis) blijkt de vader te zijn van de jonge vaarzen Bea 1985 en Beatrix 1987 die als prototypes van het fokdoel op het bedrijf gelden, zowel in kleur als in bouw.

Geschiedenis herhaalt zich

Toen Wim het bedrijf overliet aan zoon Rob, werd de veestapel afgebouwd tot hobbymatige grootte, zo'n dertig stuks. Rob werkt immers buitenshuis als veevoedadviseur, is mede-eigenaar van een voerfirma en een boerenshop. Een volwaardige vleesveetak runnen was dus uitgesloten.

Het hobbymatige karakter belet Rob gezinszins om hart en ziel te leggen in de fokkerij. Hij heeft daarbij het doel zeer helder in beeld. 'Ik wil een stier of een koe fokken met baggerbont vel die extreem is in gewicht en extreem in luxevees.' Zoon Sten onderbreekt zijn vader en declameert als een volleerde fokker: 'Maar dat krijg je niet zo gauw!'

Rob glimlacht en zet het gesprek voort: 'Ik vind dat wij in het verbeterd roodbont koeien moeten fokken die 550 kilogram geslacht gewicht laten optekenen. Ikzelf pleeg daartoe inteelt om de aanzet van luxevees te bestendigen en daarna zet ik er een zwartgekleurde Belgische blauwe op voor de hoogtemaat, het gewicht en de kleurschakeringen.' Als tweede punt in zijn fokdoel benoemt Rob de makkelijke opfok. 'De kalveren krijgen hier in de opfok poedermelk. Ze moeten dus goed kunnen drinken en mak zijn.'

De paringen maakt Rob één op één. De laatste jaren werden de dieren allemaal via ki bevruucht. Stieren die gebruikt werden zijn onder andere Baron van Eendenpoel, Turbo Lans G, Marlex van Vredenburg en de witblauwe Gitan.

Na eerst opbouw en later afbouw van de veestapel is andermaal opbouw in zicht. Rob Nieuwenhuis: 'Er komt hier een bedrijfsverplaatsing aan. We maken dan plaats voor woningbouw en gaan zo'n 600 meter achterop in het land. Daar komen dan twee nieuwe stallen, goed voor 85 stuks vleesvee en in totaal 1300 vleesveevarkens.' De lichaamstaal van zoon Sten verraadt dat hij het al helemaal ziet zitten. |